

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

سخنواری

روز عید غدیر

سال ۱۳۹۹

حجۃ الاسلام حامد کاشانی

موسسه تحقیقات راهبردی فاتحه اصفهان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سخنرانی (روز عید غدیر) سال 1399

نویسنده:

حامد کاشانی

ناشر چاپی:

مؤلف

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	-----	فهرست
۶	-----	سخنرانی «روز عید غدیر» سال ۱۳۹۹
۶	-----	مشخصات مقاله
۶	-----	اشاره
۶	-----	مقدمه
۸	-----	روز عید غدیر نباید فقط فضائل حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب صلوٰت الله علیہ بیان شود
۹	-----	برخی ویژگی های روز غدیر
۱۱	-----	نقدی به یکی از مفسران تراز اول برادران غیر شیعی به نام «آلوسی»
۱۳	-----	منافقین به حضرت رسول اکرم صلی الله علیہ و آله و سلم اجازه نمی دادند جانشین را معرفی بفرمایند
۱۷	-----	بازی با واژه‌ی «مَوْلَاه»
۲۰	-----	ادامه‌ی نقد به آلوسی
۲۲	-----	حضرات اهل بیت علیهم السلام را به دیگران بشناسانیم
۲۶	-----	عیدی امام رضا صلوٰت الله علیہ در روز غدیر
۳۱	-----	عظمت روز عید غدیر
۳۲	-----	«مستکبر» کیست؟
۳۴	-----	برخی از مستحبات روز عید غدیر
۴۰	-----	توسل به امام حسن مجتبی صلوٰت الله علیہ
۴۱	-----	درباره مرکز

مشخصات مقاله

روز شنبه مورخ 18 مرداد ماه 1399

مراسم روز عید غدیر با سخنرانی «حامد کاشانی» برگزار گردید که مشروح این جلسه تقدیم حضورتان می‌گردد.

خیراندیش دیجیتالی : جناب آقای سید علی بحرینی به نیابت از مرحومه حاجیه خانم کسایی - گروه هم پیمانان موعود غدیر.

ص: 1

اشاره

. Your browser does not support the audio tag

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

«أَوْفُصُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِصَاحِرٍ بِالْعِبَادِ». [\(1\)](#)

«رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي * وَيِسِّرْ لِي أَمْرِي * وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي * يَفْقَهُوا قَوْلِي». [\(2\)](#)

«إِلَهِي وَأَنْطِقْنِي بِالْهُدَى وَأَلْهِمْنِي التَّقْوَى». [\(3\)](#)

ص: 1

1- سورة غافر، آیه 44

2- سورة طه، آیات 25 تا 28

3- الصحیفہ السّبّاجادیّہ، ص 98

مقدمه

هدیه به پیشگاه با عظمت مولیٰ الکوئین؛ ابا الحسن والحسین؛ نفس الرسول؛ سيف الله المسلط؛ روح البطل؛ أبوالحسن الذى لم يسجد للتوئن؛ «وَمِنَ الَّذِينَ أَحْيَا أَمْوَاتَ الْأَمَالِ بِحَيَاةِ الْجُودِ وَمِنَ الَّذِينَ سِيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثْرِ اللَّهِ جُودِ». [\(1\)](#)؛ امیرالمؤمنین؛ اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب عليه افضل صلوات المصليین صلواتی هدیه بفرماید.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَالْعَنْ أَعْدَاءَهُمْ أَجْمَعِينَ»

ان شاء الله خداوند این نشست و برخاست ناقابل و گفت و شنید بی قیمت را به گرم خودش از همه ما قبول کند، حضور امروز ما را بیعت با حضرت بقیه الله الاعظم روحی و ارواح العالمین له الفداء و عجل الله تعالی فرجه الشریف تلقی بفرماید، ان شاء الله خداوند متعال

توفیق دیدار روی مبارک آن بزرگوار، نوکری آستان شریف ایشان، برپایی جشن روز غدیر و عزاداری جدّ بزرگوار ایشان در محضر حضرت و شهادت در راه ایشان نصیب همه ما، نسل و ذرّیه ما تا روز قیامت قرار بدهد؛ صلوات دیگری محبت بفرمائید.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَالْعَنْ أَعْدَاءَهُمْ أَجْمَعِينَ»

ص: 2

4-1 . مناقب آل أبي طالب عليهم السلام (لابن شهرآشوب)، جلد 3، صفحه 282.

روز عید غدیر نباید فقط فضائل حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بیان شود

فرض کارِ صنفی منبری این است که در روز عید غدیر از فضائل حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بیان نکند! باید در همه روزها، فضائل حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را بیان کرد ولی روز غدیر؛ روز ولایت حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه است نه فقط روز بیان فضائل حضرت.

باید خود مسئله روز غدیر مشخص شود. باور کنید که بعيد نیست قلب کسی به فهم درستی از مسئله غدیر دست یابد از حرکت بازایستد. روز غدیر؛ روز صاحب دار شدن ما و قبول تکفُل و ولایت ما از جانب حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه است.

اگر هدایایی برای حکومت می آورند، وقتی حضرت آن هدایا را تقسیم می کردند، سهیم ایتم را کنار می گذاشتند و می فرمودند: می خواهم خودم این هدایا را به ایتم بدهم. ایتم به محضر حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه تشریف می آورند، حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه ایتم را مورد تقدُّم و نوازش قرار می دادند و خود حضرت از آنها پذیرایی می فرمودند.

وَ تَكَفَّلَ الْأَيْتَامَ عَنْ آبَائِهِمْ *** حَتَّىٰ وَدِدَنَا أَنَّا أَيْتَامُ[\(1\)](#)

حضرت به گونه ای کفالت ایتم را بر عهده می گرفتند که افرادی پدر داشتند می گفتند: ای کاش ما هم یتیم بودیم. امروز؛ روزِ کفالت ما توسط حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه است.

ص: 3

1-5. - أبوتمّام الطائى (وفات 231 هجرى). گر تو پدر یتیمانی، ای کاش همهٔ مایتیم بودیم.

مراد از «الْيَوْمَ يَئِسَ الْأَنْذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَاحْشُوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيْنًا».[\(1\)](#) چیست؟ امروز (روز غدیر) چه اتفاقی رخ داده است؟

مگر حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه تو سط حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از یوم الدّار مکررا

ص: 4

6-1 - سوره مبارکه بقره، آیه 3،

معرفی نشده بودند؟ حضرت در یوم الدّار فرمودند: «فَإِيْكُمْ يَوَازِرُنِي عَلَى هَذَا الْأَمْرِ عَلَى أَنْ يَكُونَ أَخِي وَخَلِيفَتِي فِيْكُمْ؟»⁽¹⁾ کسی جز حضرت امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه پاسخ نداد. حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «إِنَّ هَذَا أَخِي وَوَصِيِّي وَخَلِيفَتِي فِيْكُمْ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا» جمعیت برخاستند در حالی که می خندیدند؛ مجلس را بهم زدند.

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا». ⁽²⁾

«وَإِنَّ اللَّهَ أَعْطَى مُوسَى الْعَصَاء»⁽³⁾ خداوند متعال به حضرت موسی علی نبینا و آله و علیه السلام عصائی عنایت فرمودند که وقتی آنرا به دریا می زد؛ دریا می شکافت، به زمین که می زد؛ «فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْمَعُ»⁽⁴⁾، «وَإِبْرَاهِيمَ بَرْدَ النَّارِ» خداوند متعال به هر پیامبری معجزه ای داد؛ به حضرت موسی علی نبینا و آله و علیه السلام عصا، به حضرت ابراهیم علیه السلام خنک شدن آش، «وَعِيسَى الْكَلَمَاتِ يُحِبِّي بِهَا الْمَوْتَى» حضرت عیسی علی نبینا و آله علیه السلام دارای کلماتی بود که وقتی بر زبان جاری می فرمود به وسیله آنها مرده زنده می شد. حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «وَأَعْطَانَى هَذَا عَلَيَا» خداوند عز و جل به من علی (علیه السلام) را عطا فرمود «وَلِكُلِّ نَبِيٍّ آيَةٌ وَهَذَا آيَةُ رَبِّي...» آیت و معجزه نبوت من؛ علی بن ابی طالب (صلوات الله علیه) است.

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم مکرراً این احادیث را راجع به حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند... «أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ

ص: 5

1-7 . بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 38، صفحه 223. (...يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ إِنِّي وَاللَّهِ مَا أَعْلَمُ شَابًا فِي الْعَرَبِ جَاءَ قَوْمَهُ بِأَفْضَلِ مِمَّا جِئْتُكُمْ بِهِ إِنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَقَدْ أَمْرَنِي اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْ أَدْعُوكُمْ فَإِيْكُمْ يَوَازِرُنِي عَلَى أَمْرِي عَلَى أَنْ يَكُونَ أَخِي وَوَصِيِّي وَخَلِيفَتِي فِيْكُمْ فَأَحْجَمَ الْقَوْمَ عَنْهَا جَمِيعًا قَالَ قُلْتُ وَإِنِّي لَأَحْدُثُهُمْ سِتَّاً وَأَرَأَمَضُهُمْ عَيْنَاً وَأَعْظَمُهُمْ بَطْنًا وَأَحْمَسُهُمْ سَاقًا قُلْتُ أَنَا يَا بَنِي اللَّهِ أَكُونُ وَزِيرَكَ عَلَيْهِ فَأَخَذَ بِرِقَبَتِي ثُمَّ قَالَ هَذَا أَخِي وَوَصِيِّي وَخَلِيفَتِي فِيْكُمْ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا فَقَامَ الْقَوْمُ يُضْحِكُونَ وَيَقُولُونَ لِأَبِي طَالِبٍ قَدْ أَمْرَكَ أَنْ تَسْمَعَ لِعَلَى وَتُطِيعَ...)

2-8 . بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 40، صفحه 87. (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ فَلِيَأْتِ الْبَابَ وَقَالَ أَفْضَاكُمْ عَلَى)

3-9 . سلیمان بن ابراهیم قندوزی، یناییع الموده (بیروت: مؤسسه الاعلمی للمطبوعات) جلد 2، صفحه 83، باب 56 (... وَإِنَّ اللَّهَ أَعْطَى مُوسَى الْعَصَاءَ، وَإِبْرَاهِيمَ بَرْدَ النَّارِ، وَعِيسَى الْكَلَمَاتِ يُحِبِّي بِهَا الْمَوْتَى وَأَعْطَانَى هَذَا عَلَيَا وَلِكُلِّ نَبِيٍّ آيَةٌ وَهَذَا آيَةُ رَبِّي...)

4-10 . سوره مبارکه طه، آیه 20

موسی، إِلَّا أَنَّهُ لَأَنَّبِي بَعْدِي»⁽¹⁾، «اللَّهُمَّ فَرِّجْ هَمَّيْ وَبَرِّدْ كِبِي بِخَلِيلِي عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ»⁽²⁾، روایات حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم راجع به حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه صدھا مورد بلکھ هزاران مورد است. (مکرراً و فراوان در فراوان)

امروز (عید غدیر) چه اتفاقی افتاده است؟ «الْيَوْمَ أَكَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ» این مسئله خیلی پیچیده معرفتی نیست چون خلیفه دوم این مسئله را بلد بود. وقتی روز عید غدیر نزد حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه آمد، گفت: «بَخْ بَخْ يَا بْنَ أَبِي طَالِبٍ، أَصْبَحْتَ وَ أَمْسَيْتَ مَوْلَائِ وَ مَوْلَاهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ»⁽³⁾ امروز مولای ما شدی.

هم قرآن کریم می فرماید: «الْيَوْمَ» و هم او می گوید: امروز.

امروز (عید غدیر) چه اتفاقی رخ داده است و چه ویژگی دارد؟ چرا خداوند متعال می فرماید: «يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَّغْ»⁽⁴⁾ مگر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم تبلیغ نفرموده بودند؟ حضرت پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم از آغاز نبوت تا قبل از واقعه غدیر، هزاران بار احادیثی راجع به حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند. «هُوَ قَلِيلٌ كُلُّ مُؤْمِنٍ بَعْدِي»،⁽⁵⁾ «عَلَى يَقْضِيَ دِينِي وَ يُنْهِرُ مَوْعِدِي وَ هُوَ خَلِيفَتِي عَلَيْكُمْ بَعْدِي»،⁽⁶⁾ بسان این احادیث راجع به حضرت فراوان است. پس امروز (عید غدیر) چه اتفاقی رخ داده است؟ این سؤال در ذهن مبارک و شریف شما باشد.

نقدي به يكى از مفسران تراز اول برادران غير شيعى به نام «آلوسى»

شهاب الدین آلوسی (فقیه شافعی، مفسر، ادیب عربی و مفتی عراقی (بغدادی) در سده سیزدهم هجری) از مفسران تراز اول برادران غیر شیعه است. او در تفسیر خود (روح المعانی) می گوید: ما با برادران شیعه خود

ص: 6

-
- 11- .- کافی، جلد 8، صفحه 106
 - 12- .- بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 40، صفحه 64.
 - 13- .- خطیب بغدادی، احمد بن علی، تاریخ بغداد، جلد 8، صفحه 284. شجری جرجانی، یحیی بن حسین، الامالی و هی المعروف بالامالی الخمیسیه، جلد 1، صفحه 192. تاریخ مدینه دمشق نویسنده: ابن عساکر، جلد: 42 صفحه: 233
 - 14- .- سوره مبارکه مائدہ، آیه 67 (یا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَقْعُلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ)
 - 15- .- بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 38، صفحه 149.
 - 16- .- بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 35، صفحه 184

ذیل آیه «إِنَّمَا وَلِيْكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْهِمْ وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ»⁽¹⁾ یک اختلافی داریم، شیعیان معتقد هستند که آیه بیانگر حکومت ولایت علی بن ابی طالب (صلوات الله علیه) است ولی ما (آل‌وسی) این را قبول نداریم بلکه امیرالمؤمنین را هم جزو خلفاء می‌دانیم ولی این اختلاف مسئله مهمی نیست. مطلبی که موردپسند شیعیان و موردقبول ما است این است که ما قبول داریم علی بن ابی طالب (صلوات الله علیه) ولایت تکوینی بر عالم (همان ولایت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم) دارد. شکر به برکت وجود حضرت شیرین، آب به برکت وجود ایشان سیراب کننده و سلطان روز قیامت است. دیگر چه می‌خواهید؟ ما همه این موارد را قبول داریم. مسئله حکومت این مسئله ظاهری و بی‌ارزش است، حال او هم خلیفه است و دیگران هم خلیفه هستند.

در ذهن آل‌وسی چنین عباراتی وجود دارد. تقدم یا تأخیر روسای جمهور ایران از ابتدای انقلاب تا حالا که علامتی بر افضلیت آن‌ها نیست. حالا یک رئیس جمهور 8 سال و دیگر 4 سال ریاست را بر عهده داشته است. رئیس جمهور قانونی هستند.

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه؛ ولی عالم وجود است. تصرف در قلوب با حضرت است. آل‌وسی می‌گوید: ما ولایت تکوینی حضرت را قبول داریم. چرا شما (شیعیان) به خلافت ظاهری گیر دادید؟ «بِيمِنِهِ رُزِقَ الْوَرَى وَبِوُجُودِهِ ثَبَّتَ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ»⁽²⁾ را قبول دارم. حال خلفاء دیگری (اولی 2 و دومی 10 و سومی 3 سال) هم بودند. خوب است؟

نخیر! الحمد لله (برای شما) که ولایت تکوینی حضرت را پذیرفتید لیکن

ص: 7

-
- 17- سوره مبارکه مائده، آیه 55 (به اتفاق مفسران مراد از این آیه حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله است که حضرت در حین رکوع انگشتی خود را به عنوان صدقه به فقیری بخشیدند.)
- 18- زادالمعاد، صفحه 424

این ولايت تکوينی صرفاً کارآمد نیست. حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از فضائل حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه؛ امامت، خلافت و... بسیار بیان فرمودند. عظمت بعضی از فضائل حضرت هم هیچ از جهت مفهومی از غدیر کمتر نیست مثل آیه مباھله که طبق این آیه شریفه حضرت؛ نفس رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم هستند. نفس رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) بودن بدین معنا است که همه انبیاء (صلوات الله علیهم اجمعین) بافتخار، گدای گوی ایشان هستند بلکه ذیل روایت «وَعِيسَى الْكَلَمَاتِ يُحِبِّي بِهَا الْمَوْتَى» در زیارت روز ولادت حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم آمده است که کلماتی که حضرت عیسی علی نبینا و آله و علیه السلام بر زبان جاری می کرد و بدین وسیله مرده زنده می کرد (یا علی) شما هستید.

منافقین به حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم اجازه نمی دادند جانشین را معرفی بفرمایند

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم قبل از واقعه غدیر، فضائل زیادی راجع به حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بیان فرموده بودند لیکن بیان فضائل قابلیت تحریف و مبهم کردن دارد.

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می توانستند مکرراً فضائل حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بیان کنند لیکن وقتی حضرت قصد داشتند که «جانشین» تعیین بفرمایند، افرادی اجازه نمی دادند.

عبارت «فردی می توانست رئیس جمهور باشد» با اینکه رهبری حکم تنفیذ صادر کنند و بفرمایند: از حالا تورئیس جمهور هستی. در صورت صدور حکم تنفیذ فرد کار خود را شروع می کند و نمی توان مانع او شد.

از یوم

ص: 8

الدّار که حضرت فرمودند: «فَإِنْ كُمْ يَوْزِرُنِي عَلَى هَذَا الْأَمْرِ عَلَى أَنْ يَكُونَ أَخِي وَخَلِيفَتِي فِي كُمْ؟» جمعیت برخاستند و مجلس را بهم زدند تا آخرین پنج شنبه عمر شریف حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم (سه روز قبل از شهادت حضرت) که وقتی حضرت فرمودند: «إِنْ تُوْنِي بِدَوَاهٍ وَكَيْفٍ أَكُتُبْ لَكُمْ كَتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَدًا»⁽¹⁾ باز هم مجلس بهم زدند.

هر وقت حضرت خواستند که جانشین تعیین بفرمایند، مناقین مجلس را بهم می زدند حتی قبل از واقعه غدیر در روز عرفه چنین اتفاقی رخ داد. آیه «يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ» برای روز عرفه است. چرا حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم این تبلیغ را عقب انداختند؟ اگر بعضی از روایات را بررسی کنید می یابید که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم این امر مهم را به تأخیر نیانداختند بلکه در روز عرف فرمودند: «لَا يَرَأُلُ هَذَا الدِّينُ عَزِيزًا إِلَى اثْنَيْ عَشَرَ خَلِيفَةً قَالَ فَكَبَرَ النَّاسُ وَضَجَّوْا ثُمَّ قَالَ: كَلِمَةً خَفِيَهْ قَلَتْ لِأَبِي يَا أَبَتِ مَا قَالَ؟ قَالَ: كَلِمَهْ مِنْ قُرَيْشٍ»⁽²⁾ همواره این دین عزیز است تا دوازده خلفیه بیاید. جابر می گوید: (تا حضرت خواستند که ادامه دهند) مردم تکبیر گفتند و ضجه زدند (مجلس را بهم زدند). سپس رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم سخنی فرمود که من ندانستم، به پدرم گفتم: رسول خدا چه فرمود: همه آنها از قریش هستند.

شأن مسئله امامت این نیست که در اغتشاش، درگیری و ازدحام امر مهمی بیان شود، در این شرایط شأن امامت شکسته خواهد شد. این مقام

ص: 9

19- الإرشاد في معرفة حجج الله على العباد، جلد 1، صفحه 179.

20- سنن أبي داود، جلد 4، صفحه 106،

باید تقهیم و تجلیل شود لذا رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ادامه ندادند کما اینکه آن روزی (سه روز قبل شهادت) که نستجیر بالله و نعوذ بالله گفتند: درد بر حضرت غلبہ کرده است (هذیان می گوید!). رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم دیگر ادامه ندادند چون شأن آن کلمه پایین می آید.

منافقین دو گروه اصلی بودند: عده ای تازه مسلمانان زوری ظاهری بعد از فتح مکه و عده ای هم یهود و غیر یهود مدنیه بودند. همه این منافقین هم در حجه الوداع حضور داشتند چون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرموده بودند: همه باید برای حجه الوداع بیایند.

آسماء بنت عمیس (رحمه الله علیها) به حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم عرض کرد: آقا! من پا به ماه (ماه آخر بارداری) هستم. حضرت فرمودند: باید بیاید. او آمد و در راه وضع حمل کرد.

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به کسی اجازه تخلف ندادند. همه حضور داشتند. جمعیت منافقین هم زیاد بود. منافقین یک سال قبل از حجه الوداع در تبوك رسماً حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را ترور کردند (قبلًاً چندین بار ترور کردند)

وقتی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم مشاهده فرمودند که امکان تبلیغ در روز عرفه وجود ندارد، به سمت مدنیه حرکت کردند. ساکنان مکه (بخش زیادی از منافقان) در مکه ماندگار شدند. منافقان مدنی (اهل مدنی) هم در مدنیه عیده و عُیده (نفرات و تجهیزات) داشتند و خیال نمی کردند که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه

و آله و سلم در طی مسیر به صورت ناگهانی بایستند لذا نتوانسته بودند که برنامه ریزی کنند و آماده نبودند.

حضرت در جُحْفَه یا غدیر ناگهان (بدون برنامه قبلی) توقف فرمودند و لذا منافقین جا خوردند و امکان بهم زدن مجلس را پیدا نکردند البته رگه های از بهم زدن بود مثل فردی که گفت: اگر بیان شما از جانب خدا است، سنگ از آسمان نازل شود! او قصد بهم زدن مجلس را داشت.

این واقعه اوایل نبوت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نیست که فردی انکار کند، این افراد مسلمان هستند. حکومتِ حجاز (مکه و...) در دستان حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است. «سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ»⁽¹⁾ مجلس نتوانست که بهم بخورد.

حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در واقعه غدیر چند کار مهم انجام دادند: حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را منصوب و لباسِ خلافت بر تنِ مبارک حضرت کردند. این امر بالاتر از ولایت‌تعهدی است. حضرت بیعت گرفتند. عمامه‌ای (موسوم به سحاب و سیاه رنگ) که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در صلح حدیبیه، عید قربان، دیدار با سفراء کشورهای دیگر و مناسبات مهم حکومتی بر سر می‌گذشتند را از سرِ مبارک خود برداشتند و درحالی که مردم می‌نگریستند به سرِ مبارک حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بستند. این عمامه سیاه تا پایان عمرِ شریف حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم بر سرِ مبارک حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بود. (سادات

ص: 11

1- 21. سوره مبارکه معراج، آیه / 1

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه که حرکت می کردند، برای مردم جالب بود و می گفتند: «جاء علی فی السّحاب»⁽¹⁾ علی (علیه السلام) با سحاب می آید.

در قرن 5 - 6 بعضی از اهل سنت می گفتند: شیعیان خیلی خیالاتی و اهل غُلوٰ هستند و می گویند که علی (صلوات الله علیه) در ابر می آید.

معنای لغوی «سحاب» ابر است. اسم عمامه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم «سحاب» بود.

شیعیان نمی گویند که علی (صلوات الله علیه) در ابر آمد و آسمان را نگاه کنند! این جزو افسانه های است که علیه ما بیان و در طی تاریخ شیعیان را تخریب کردند.

امروز هم روند تخریب علیه شیعیان ادامه دارد. اگر فردی از حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بیان کند، تخریب خواهد شد. خیلی از اوقات حتی شیعیان تخریب می کنند و بهتان می زنند.

حضرت بیعت، تنفیذ فرمودند و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه لباسِ خلافت را از تن درنیاوردند.

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه به همین خاطر در مناظرات با ادبیاتِ عُرف صحبت می فرمودند. حضرت فرمودند: «لَا يُخْرُجُ إِلَى أَنَّ الْعَرَبَ تُرْعِجُ هَذَا الْأَمْرَ مِنْ بَعْدِهِ (صلی الله علیه وآلہ) عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ». ⁽²⁾ اصلاً به ذهنم خطور نمی کرد و احتمال نمی دادم (این ادبیات؛ عُرفی است). که عرب، خلافت را پس از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم از اهل بیت (علیهم السلام) او بگرداند. چون تنفیذ و بیعت صورت گرفت و حضرت لباسِ خلافت بر تن کردند.

بازی با واژه‌ی «مَوْلَاه»

حضرت رسول اکرم صلی الله

ص: 12

1-22. - نهاية ابن اثیر، جلد 2، صفحه 345-نظم در السقطین، صفحه 112-رياض النصرة، جلد 2، صفحه 162 (كان له عمامه تسمى السحاب فوهبها على بن ابی طالب-كرم الله وجه-فكان ربما طلع عليه على-كرم الله وجه-فيقول على الله علیه وآلہ وسلم: اتاكم على في السحاب يعني عمامته آلته و وهبها له).

2-23. - نهج البلاغة، نامه 62

علیه و آله و سلم فرمودند: «مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهٖ». (1) عبارتی بالاتر از این عبارت اصلاً امکان نداشت.

به قدری بازیگری سیاسی با واژه «مَوْلَاهُ» انجام دادند که خیلی از افراد متوجه معنای آن نشوند. واژه «مَوْلَاهُ» یعنی فردی که در تمام امور اولی است لذا حکومت یکی از موارد آن است. خداوند عز و جل در تمامی امور اولی است لذا حکومت هم متعلق به خداوند متعال است. حکومت یکی از مصادیق مولا است. همه چیز همه افراد اعم از حکومت، جان، مال و... از آن مولا است.

غدیر فقط حکومت حضرت را اثبات نکرد. به فرمایش حضرت امام رضا عليه آلاف تحيه و الثناء: «يُقُومُ مَقَامَهُ». (2) غدیر یک پیامبر خاتم دیگری را به جامعه معرفی کرد چون از حیث مقام ولایت؛ حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه عیناً مقام ولایت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را دارا بودند و فقط عنوان منصب ایشان فرق داشت.

چقدر با واژه «مَوْلَاهُ» بازیگری کردند. جمله «مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهٖ» جز برداشت شیعیان، امکان برداشت دیگری ندارد.

بعضی جمله «مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهٖ» را این گونه ترجمه کردند: هر کس مرا دوست دارد، علی را هم دوست می دارد. در حالی که اگر این جمله خبری را نعوذ بالله حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم بیان فرموده باشند، از دو جهت دروغ است.

به ادعای شما طلحه، زبیر و عایشه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را دوست دارند، آیا همین افراد (طلحه، زبیر، عایشه) حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله

ص: 13

1-24. - بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 37، صفحه 173.

2-25. - الكافي، جلد 1، صفحه 198

علیه را دوست می دارند؟ آیا عایشه، حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه دوست داشت که وقتی حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه به شهادت رسیدند، عده ای را برای رقص و آواز خبر کرد؟

با این برداشت (ترجمه مولا به دوست) یا جمله پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نعوذ بالله دروغ است یا آن افراد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را هم اصلاً دوست نداشتند البته شما به دو جهت این ادعای خود راضی نیستید.

بعضی دیگر جمله «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَىٰ مَوْلَاهٌ» را این گونه ترجمه کردند: هر کس علی را یاری کند، مرا یاری کرده است.

طبق برداشت شما، این اصحاب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم که با حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله جنگیدند، حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را یاری کردند یا خیر؟ اگر این اصحاب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را یاری نکردند **وَالسَّلَامُ لِأَهْلِهِ**.

اگر این اصحاب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را یاری کردند در حالی که حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را یاری نکردند، طبق ادعای شما این جمله حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نعوذ بالله دروغ می شود.

«مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَىٰ مَوْلَاهٌ» جز برداشت شیعه معنای دیگری ندارد به غیر از اینکه اشکالات ترجمه ای بر برداشت های غیر شیعیان وارد است و اصلاً جملات صحیحی نیست.

کلمه «مولا» به قدری عظیم الشأن است که فردی

از «بن عثیمین» و «بن باز» که مفتیان سعودی هستند، سؤال پرسیده است...

(شما هیچ وقت از مرجع خود نمی پرسید که آقا! بخشید امکان دارد ما به کسی «حاج آقا» یا «برادر» یا «عزیزم» بگویم؟! چون این موارد خیلی واضح است، اصلاً کسی سوالی در این باره نمی پرسد.)

ابن بن تغلب جریری وقتی از امام صادق صلوات الله عليه یا امام باقر صلوات الله پرسید: آقا! «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهٍ» به چه معنا است؟ حضرت فرمودند: معنای این جمله با وجود واضح بودن سؤال دارد؟

فردي از «بن عثیمین» و «بن باز» سؤال کرد که آقا امکان دارد که ما فردی «مَوْلَاهُ» بگوییم؟ فرد از عظمت واژه این سؤال را می پرسد. مفتی پاسخ داد که «مَوْلَاهُ» خدا است، باید این واژه را به گونه ای بکار ببرید که به مُولَویت حضرت حق آسیب نزند.

شما می توانید نام فرزند خود را «شکور»، «رحیم» و «غفور» بگذارید لیکن نمی توانید «الله» نام گذاری کنید.

برده نسبت به مالک خود، حق خرید و فروش، حق ازدواج ندارد. همه دارایی های برده اعم از فرزند او متعلق به مالک است و حق تصرف ندارد. مالک در همه ابعاد نسبت به برده «مالک» است و بر او احاطه و اولویت دارد ولی آقایان در «صحیح مسلم» دارند که «وَلَا يُقْلِلُ الْعَبْدُ لِسَيِّدِهِ مَوْلَاهِ»⁽¹⁾ برده به مال خود نگوید: مولا من؛ چرا؟ «فَإِنَّ مَوْلَاهَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ» خدا مولا است.

کلمه «مَوْلَاهُ» خیلی بار دارد چون معنای ریشه لغوی آن ولایت (اولویت) مطلقه است.

ادامه‌ی نقد به آلوسی

چرا ولایت تکوینی که مورد قبول «آلوسی» است، بدرد نمی خورد؟ فرض کنید که فردی به خداوند متعال بگوید: خدایا! من ربویت مطلقه تو را در اقطار

ص: 15

26-1. صحیح مسلم، جلد 4، صفحه 1764 (وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَأَبُو كَرِيمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعاوِيَةَ، حَوْدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجُونِيُّ، حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، كَلَّا هُمَا عَنِ الْأَعْمَشِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، وَفِي حَدِيثِهِمَا وَلَا يُقْلِلُ الْعَبْدُ لِسَيِّدِهِ مَوْلَاهِ فَرَزَادَ فِي حَدِيثِ أَبِي مُعاوِيَةَ فَإِنَّ مَوْلَاهَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ)

عالیم قبول دارم ولی در مغازه شش متری خود بُتی دارم که هر او بگوید، عمل خواهم کرد و بقیه کره زمین برای تو! شما اورا مُشرک خطاب خواهید کرد و اورا موحد نمی دانید. یا مثلاً فردی بگوید: خدایا! من در تمام سال ریوبیت تورا قبل دارم ولی سالی 2 ساعت من یک بُت دارم. آیا شما می پذیرید؟ اورا مُشرک می دانید. به قول طلبه ها: نتیجه تابع اخس مقدمتین است. دیگر بدرد نمی خورد.

شما می گوید: ولايتِ تکوينی را قبول دارم. خوب است ولی اولاً باید ولايتِ ایشان را در همه چیز قبول کنید و ثانیاً تمام بدبختی ها اعم از تغییر مدل و سبک زندگی ها، سیطره و سلطنت ظالمین بر مردم و... دستاورده حکومت است.

چون عثمان نماز را در سفر کامل خواند (در صورتی که نماز در سفر شکسته است) وقتی معاویه لعنه الله علیه در منا نماز ظهر را دور کعتی خواند، در گوش او گفتند: آبروی عثمان را بردی! لذا نماز عصر را چهار رکعتی خواند! یکی از دستاوردهای این حکومت ها بهم خوردن نماز بود. اگر قبول ندارید، نماز حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را بیاورید تا بیینیم ایشان به چه صورتی نماز می خوانندند.

البانی از بزرگان سلفی کتابی به اسم «صحیح صفة الصلاه النبی صلی الله علیه وسلم من التکبیر إلى التسلیم کأنک تنظر إلیها» دارد. در تشهید، فقط 9 مدل تشهید را بیان کرده است! این تشهید عایشه است و به همین منوال. تشهید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم چگونه بود؟ نمی داند.

از نحوه برپایی نمازی که

ص: 16

عمومی ترین، فرآگیرترین، پر تکرارترین عبادت است، اطلاع ندارید... فقط ریاست جمهوری؟ فقط حکومت؟ نه آقا! وقتی حکومت را نفی کردید، همه چیز را از دست دادید.

حضرات اهل بیت علیهم السلام را به دیگران بشناسانیم

بعضی از عزیزان می گویند: «آقا! این حرف را بیان نکنید. از فضیلت بگویید لیکن از افضلیت نگویید. اهل بیت علیهم السلام فرمودند که محسن کلام ما را بیان نکنید.»

داداش! اینکه اهل بیت علیهم السلام فرمودند: محسن کلام ما را بیان کنید بدین معنا نیست که ما یک مشت حرف درهم داریم، شما خوب های آنها را بیان کنید بلکه «كَلَامُكُمْ ثُورٌ وَ أَمْرُكُمْ رُشَّدٌ وَ وَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَىٰ وَ فِعْلَكُمُ الْخَيْرٌ». (۱) همه کلام اهل بیت علیهم السلام محسن است و منظور رساندن این محسن به مردم است نه اینکه فردی گزینش کند. اصلاً چه کسی صلاحیت گزینش محسن کلام را دارد.

اولاً- همه فرمایشات حضرات معصومین علیهم السلام؛ محسن کلام است. ثانیاً (از هر ده مورد، ۹ مورد این گونه است که) هر جا از حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه صحبت شده است، از افضلیت حضرت و حق نداشتن غیر او صحبت شده است.

اصلاً تعیین «مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَىٰ مَوْلَاهٍ» انحصار دارد و رد غیر است. اگر مُولویت بسان شن و ماسه بود که همه «مولا» باشند، دیگر جمع این جمعیت زیاد در وسط بیابان، قرار دادن جهاز شتران و بالا رفتن از آن و «الْيَوْمَ أَكَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ» معنا نداشت.

اگر همه «مولا» بودند که بسان این بود که روزی را مختص عطاء مدرک دیپلم قرار دهنند، دیگر هر کسی از والده خود قهر کرده است هم مدرک لیسانس دارد.

در تعیین «مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَىٰ مَوْلَاهٍ» نفی

صف: 17

ورفض غير وجود دارد.

اهل بيت عليهم السلام بدین مسئله اي اهتمام داشتند که فردی از امام صادق عليه السلام پرسید: آقا! وقتی امام زمان عجل الله تعالى فرجه الشریف تشریف بیاورند، بر عالم وجود سیطره دارند؟ حضرت فرمودند: بله! از حکومتِ ایشان از حکومتِ سلیمان نبی علی نبینا و آله و علیه السلام هم گسترده تر است. فرد عرض کرد: پس می توانیم در آن زمان حضرت را با لفظ «امیرالمؤمنین» خطاب کنیم؟ حضرت فرمودند: خیر. ایشان را «بقيه الله» خطاب می کنند. «امیرالمؤمنین» یکی بیشتر نیست.

- آقا! از افضلیت نگوید که حساسیت به وجود می آورد!

الآن که دوران بیماری کرونا است، اگر کسی ماسک نزند مردم او را نهی از منکر خواهند کرد. نهی منکر برای استفاده از ماسک درست و عقلانی است. دین ما هم عقلانی است. ای کاش در امور دینی هم نهی از منکر می کردند. مردم باید در جایی هم که خلاف، رباخواری، مسئول دزد، بی عفتی و... مشاهده می کردند، همان طور نهی از منکر می کردند.

فردی کرونا دارد. وقتی نزد پزشک می رود و پزشک می گوید: کرونا داری. آیا آن فرد در پاسخ پزشک خواهد گفت: پدرت کرونا دارد؟ آیا به او برمی خورد؟ در این صورت چگونه باید به بیمار، جاہل و بیچاره یاد داد؟ اگر قرار باشد که پزشک نتواند سخنی بگوید چون به بیمار برمی خورد... مثلاً پزشک بگوید: شما فلاں بیماری را دارید. فرد هم ناراحت شود و در پاسخ بگوید: عزیز تو این بیماری را دارد! پزشک هم می گوید: پس چرا آمدید؟ اگر قرار بر درمان من باشد، باید بیماری تورا به تو اطلاع دهم.

آقا! امیرالمؤمنین او است و سایر

افراد بدل و قلابی هستند بلکه در روایتی که واقعاً نمی توانم آنرا بیان کنم (68+ سال) آمده است که اگر کسی را خود را امیرالمؤمنین بنامد، چه اتفاقی رخ می دهد. فقط یک امیرالمؤمنین وجود دارد و مابقی پوچ هستند.

آقا! الآن بورس داغ است. شما کارشناسی بورس هستید. کدام سهم را بخرم؟ اگر بگوییم: این سهم را بخر و آن سهم را نخر. حالا فرد در پاسخ بگوید: به من برخورد! آن سهمی که تو می گویی: «نخر» متعلق به همسایه ما است. آقا! آن سهم پوچ است لذا شما در صورت خریداری متحمل ضرر می شوید. شما از من چه توقعی دارید؟ چرا مشورت گرفتید؟ چرا واقع و راست مطلب را می گوییم، شما ناراحت می شوید؟ آن سهم؛ پوچ و سرکاری است.

روز قیامت همه از هم فرار می کنند و می گویند: کاش با فلاانی اصلاً رفاقت نمی کردم.

حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمودند که روز قیامت افرادی که «عَزِيزٌ» را پسرا خدا می دانستند به جہنم می روند؛ کسانی که پیرو فرعون بودند به جہنم می روند... بعد حضرت می فرمایند: «علیٰ بْنُ أَبِي طَالِبٍ حَامِلُ لِوَاءَ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (۱) «يُوْمَ تَدْعُو كُلَّ أَنْاسٍ بِإِمَامَهُمْ» (۲) هدایت انحصار دارد. بله! هیچ کس حق توهین، سی ادبی و دشنام دادن ندارد. اتفاقاً باید با محبت همه را دعوت کرد.

حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم به حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات اللہ علیہ فرمودند: «لَأَنْ يُهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ مِّنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرًا تَعْمَمُ» (علی جان! هیچ چیزی برای تو (حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی

19:

- 28- بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 39، صفحه 214.

29- سوره مباركه اسراء، آيه 71

30- بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 21، صفحه 3. (روى البخاري و موسى لم عن قتيبة بن سعيد عن يعقوب بن عبد الرحمن الكندي عن أبي حازم عن سعيد بن سهل: أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ يَوْمَ خَيْرٍ لِأَعْطِينَ هَذِهِ الرَّاِيَةَ غَدَارَجَلًا يُفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدِيهِ يَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ قَالَ فَبَاتَ النَّاسُ يُدْعُونَ بِجُمْلَتِهِمْ أَيُّهُمْ يَعْطَاهَا فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَرُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ كُلُّهُمْ يَرْجُونَ أَنْ يُعْطَاهَا فَقَالَ أَيْنَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ شَيْءٌ تَكُونُ عَيْنِيَهُ قَالَ فَأَرْسِلْ مُلُوْكَ إِلَيْهِ فَأَتَيْتُهُ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عَيْنِيَهُ وَدَعَاهُ فَبَرَّا كَانَ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجْعٌ فَأَعْطَاهُ الرَّاِيَةَ فَقَالَ عَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا قَالَ لِنَفْذِدْ عَلَى رَسَّالِكَ حَتَّى تَشْرِلِ سَاحَتِهِمْ ثُمَّ دُعَاهُمْ إِلَى الإِسْلَامِ وَأَخْرِهُمْ بِمَا يَحِبُّ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ الَّلَّهِ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرَ النَّعْمَ. قَالَ سَلَمَهُ فَبَرَزَ مَرْحَبٌ وَهُوَ يُقُولُ قَدْ عَلِمْتَ خَيْرًا مَرْحَبًا الْأَيَّاتِ. فَبَرَزَ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ يُقُولُ أَنَا الَّذِي سَهَّلْتِي أُمِّي حَيْدَرَهَكَلِيَّتِ غَابَاتِ كَرِيَهَ الْمَنْطَرَهُ أَوْفِيهِمْ بِالصَّاعِ كِيلَ السَّنَدَرَهُ فَضَرَبَ مَرْحَبًا فَقَالَ رَسَّالَهُ وَكَانَ الْفَتْحُ عَلَى يَدِهِ - أَوْرَدَهُ مُسْلِمٌ فِي الْصَّحِّيَّهِ)

طالب صلوات الله عليه) بهتر از این نیست که یک نفر را هدایت کنی. طبیعتاً برای ما هم همین طور است.

بهترین کار برای بنده هم همین است که با عشق، محبت، فروتنی و تواضع دستِ فردی را بگیرم و سرِ خوانِ کرم حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب بشانم. لذا به کسی نه بی ادبی، نه بی احترامی و نه حتی بی محبتی می کنیم لیکن اگر فردی بگوید که به من برمی خورد. اینجا از آن موضوعاتی است که برخوردن و حیا معنا ندارد.

روز غدیر؛ روز امامت مطلقه، رفض همه طواغیت (بنی امیه، بنی عباس و طاغوت های پیشین تا مغول، عثمانی، مدرنیته، 2030 و...) است.

ما در شعار غدیری هستیم لیکن در حکومت به شدت غیر غدیری هستیم. شما یک برجام و 2030 را می شناسید. ما در کنوانسیون های که یک کافر ملحد دستورالعمل آنرا صادر کرده است و ما طبق آن رفشار می کنیم، غرق هستیم. یکی دو مورد از آنها بین مردم شناخته شده است. چرا؟ چون هنوز تولی و تبری ما درست نشده است. از طواغیت بیزار نشدیم. غدیر در جامعه حاکم نشده است بلکه گوشه های از آن (آرزنی از خرمن، قطره ای از دریا) حاکم است. ما کاری نکردیم.

ما هنوز به طور واقعی «مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهٍ» بیان نکردیم. سبک حکومتِ ما با حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله عليه خیلی فاصله دارد. بزرگان ما هم بدین تصریح می کنند.

لذا اگر بگویید: من ولایت تکوینی را قبول دارم لیکن این مورد را قبول ندارم... رد یک مورد بسان رد همه موارد است و مثل این است که شما بگوید که من 365

روز موحد هستم ولیکن 2 ساعت در سال مشرک هستم. این شرک است.

ان شاء الله خداوند متعال ما را سرِ سفره ولاستِ حضرت امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه بنشاند.

یکی از آدابِ روز غدیر؛ زیارت برادران است. اگر توانستید به محضرِ پدر و مادر خود بروید اگرنه حداقل زنگ بزنید.

عیدِ امام رضا صلوات الله علیه در روز غدیر

شیعیان در زمانِ ولایت‌عهدیِ حضرت امام رضا علیه آلاف تھیہ و الشناه در روز غدیر به محضرِ مبارکِ حضرت در خراسان شرفیاب شدند. حضرت آنها را برای افطار نزد خود نگه داشته بود و در عین حال امام رضا علیه آلاف تھیہ و الشناه «قدْ قدَّم إِلَى مَنَازِلِهِمْ».^(۱) (غذا، هدايا، لباس «وَالْكُسْوَةَ حَتَّى الْخَوَاتِيمَ وَالنَّعَالَ» حتی انگشتی و کفش برای خانه‌های آنها فرستاده بود. به گونه‌ای که نوشتند: «قَدْ عَيْرَ مِنْ أَحْوَالِهِمْ» وضع زندگی آنها را تغییر داده بود. (و همچنین وابستگان و نزدیکان خود را از هرجهت به وضع و صورت نوینی در آورده بود به طوری که در کلیه شئون زندگی و آلات و ادوات معمولی وضع جدید و نوینی به خود گرفته بودند که با روزهای قبل فرق داشت)

محضرِ مبارکِ حضرت امام رضا علیه آلاف تھیہ و الشناه سؤال پرسیدند: چرا شما این کار را کردید؟ چرا این همه هدیه بخشیدید؟

ما خیال کردیم که غدیر به معنای اطعام و اهداء به فقراء است. نخیر. عید غدیر متعلق به همه و عمومی است. اصلاً شما بروید و در پول دارترین نقطه تهران هدیه بدهید. فرقی نمی‌کند. غدیر متعلق به همه است. برای فقراء موارد دیگری را هم فرمودند.

حضرت رضا علیه آلاف تھیہ و الشناه در پاسخ فرمودند: پدرم حضرت موسی بن

ص: 21

31-1 - مصباح المتهجد، جلد 2، صفحه 752. (أَخْبَرَنَا جَمَاعَةُ عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ هَارُونَ بْنِ مُوسَى الْتَّالِعُكْبَرِيَ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو الْحَسَنِ عَلَى بْنِ أَحْمَدَ الْخُرَاسَانِيُ الْحَاجِبُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ سَنَةَ سَبْعٍ وَثَلَاثِينَ وَثَلَاثِمَائَةٍ قَالَ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ هَارُونَ أَبُو عُمَرَ الْمَرْوَزِيُ وَقَدْ زَادَ عَلَى الشَّمَائِينَ سَنَةَهُ قَالَ حَدَّثَنَا الْفَيَاضُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عُمَرَ الْطَّرَسُوِيِ بِطُوسَ سَنَةَ تِسْعَ وَخَمْسِينَ وَقَدْ بَلَغَ التِّسْعِينَ: أَنَّهُ شَهَدَ أَبَا الْحَسَنِ عَلَى بْنِ مُوسَى الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْغَدِيرِ وَبِحَضُورِهِ جَمَاعَهُ مِنْ خَاصِّتِهِ قَدْ إِحْبَسَهُمْ لِلْإِفْطَارِ وَقَدْ قَدَّمَ إِلَى مَنَازِلِهِمُ الْطَّعَامَ وَالْبَرَّ وَالصَّلَاتِ وَالْكُسْوَةَ حَتَّى الْخَوَاتِيمَ وَالنَّعَالَ وَقَدْ عَيْرَ مِنْ أَحْوَالِهِمْ وَأَحْوَالِ حَاشِيَتِهِ وَجُدِّدَتْ لَهُ الْأَلَّهُ غَيْرُ الْأَلَّهِ الَّتِي جَرَى الرَّسُمُ بِإِتَّيْذَالِهَا قَبْلَ يَوْمِهِ وَهُوَ يُذْكُرُ فَضْلَ الْيَوْمِ وَقِدَمَهُ فَكَانَ مِنْ قَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَدَّثَنِي الْهَادِي أَبِي قَالَ حَدَّثَنِي جَدِّي الْصَّادِقِ قَالَ حَدَّثَنِي الْبَاقِرُ قَالَ حَدَّثَنِي سَيِّدُ الْعَابِدِينَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي الْحُسْنَةِ يُنْ قَالَ إِنَّقَدَ فِي بَعْضِ سَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْجُمُوعَهُ وَالْغَدِيرُ فَصَدَ عِدَ الْمِنْبَرَ عَلَى خَمْسِ سَاعَاتٍ مِنْ نَهَارِ ذَلِكَ الْيَوْمِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَشْتَقَ عَلَيْهِ حَمْدًا لَمْ يَسْتَمِهِ وَأَشْتَقَ عَلَيْهِ شَاءَ لَمْ يَتَوَجَّهْ إِلَيْهِ غَيْرُهُ فَكَانَ مَا حُفِظَ مِنْ ذَلِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْحَمْدَ مِنْ غَيْرِ حَاجِهِ مِنْهُ إِلَى حَامِدِيهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْإِعْتِرَافِ بِالْأَهْوَاتِ وَصَدَمَانِيَتِهِ وَرَبَانِيَتِهِ وَفَرْدَانِيَتِهِ وَسَبَبَا إِلَى الْمَزِيدِ مِنْ رَحْمَهِ وَمَحَاجَهِ لِلَّاطَالِبِ مِنْ فَصَدَ لِهِ وَكَمَنَ فِي إِبْطَانِ الْلَّفْظِ حَقِيقَهُ الْإِعْتِرَافِ لَهُ بِأَنَّهُ الْمُنْعَمُ عَلَى كُلِّ حَمْدٍ بِالْلَّفْظِ وَإِنْ عَطُمَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ شَهَادَهُ نُزِعَتْ عَنِ إِخْلَاصِ الْطَّوْيِ وَنُطْقِ الْلِّسَانِ بِهَا عِبَارَهُ عَنْ صِدْقٍ خَفِيَ أَنَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى لَيَسْ كِتْلَهُ شَيْءٌ إِذْ كَانَ الشَّيْءُ مِنْ مَسْتَبِتِهِ فَكَانَ لَا يُشَبِّهُ مُكَوَّنَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ إِسْتَحْلَصَهُ فِي الْقِدَمِ عَلَى سَائِرِ الْأُمُمِ عَلَى عِلْمٍ مِنْهُ إِنْفَرَدَ عَنِ التَّشَاكِلِ وَالْتَّمَاثِلِ مِنْ أَبْنَاءِ الْجِنْسِ وَإِنْتَجَبَهُ آمِرًا وَنَاهِيًّا عَنْهُ أَقَامَهُ فِي سَائِرِ عَالَمِهِ فِي الْأَدَاءِ مَقَامَهُ إِذْ كَانَ لَا

تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ وَلَا تَحْوِيهُ حَوَاطِرُ الْأَفْكَارِ وَلَا تُمْثِلُهُ غَوَامِضُ الظَّنِّ فِي الْأَسْرَارِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْجَبَارُ قَرَنَ الْإِعْتِرَافَ بِنُبُوتِهِ بِالْإِعْتِرَافِ بِلَا هُوَ تِبَيَّنَهُ وَإِخْتِصَّهُ مِنْ تَكْرِيمَتِهِ بِمَا لَمْ يُلْحِقْهُ فِيهِ أَحَدٌ مِنْ بَرِيَّتِهِ فَهُوَ أَهْلُ ذَلِكَ بِخَاصِّتِهِ وَخَلْتِهِ إِذْ لَا يَخْتَصُ مَنْ يُشُوَّهُ التَّغْيِيرُ وَلَا يَخَالِلُ مَنْ يُلْحِقُهُ التَّطْنِينُ وَأَمْرًا بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ مَزِيدًا فِي تَكْرِيمَتِهِ وَطَرِيقًا لِلدَّاعِي إِلَى إِجَابَتِهِ فَصَدَّ لَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَرَمَ وَشَرَفَ وَعَظَمَ مَزِيدًا لَا يُلْحِقُهُ الْتَّفَيِّدُ وَلَا يَنْفَطِعُ عَلَى التَّأْيِيدِ وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِخْتَصَّ لِنَفْسِهِ بَعْدَ نَبِيِّهِ صَدَّ لَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ بَرِيَّتِهِ خَاصَّهُ عَلَاهُمْ بِتَعْلِيمِهِ وَسَهَّلَهُمْ إِلَى رُسُتِّهِ وَجَعَلَهُمُ الدُّعَاءَ بِالْحَقِّ إِلَيْهِ وَالْأَدْلَاءَ بِالْإِرْشَادِ عَلَيْهِ لِقَرْنِ قَرْنِ وَرَمَنِ زَمَنِ أَنْشَاهُمْ فِي الْقِدَمِ قَبْلَ كُلِّ مَذْرُونَ وَمَبْرُوْأَنَوْرَاً أَنْقَهَا بِتَحْمِيدِهِ وَأَلْهَمَهَا شُكْرَةَ وَتَمْجِيدَةَ وَجَعَلَهَا الْحُجَّاجَ عَلَى كُلِّ مُعْتَرِّفٍ لَهُ بِمَلِكِهِ الْأَرْبُوْيِهِ وَسُلْطَانِ الْعُبُودِيَهِ وَاسْتَنْطَقَ بِهَا الْخَرَسَاتِ بِأَنْوَاعِ الْلُّغَاتِ بُخُوعًا لَهُ فَإِنَّهُ فَاطِرُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ وَأَشْهَدَهُمْ خَلْقَهُ وَوَلَاهُمْ مَا شَاءَ مِنْ أَمْرِهِ جَعَلَهُمْ تَرَاجِمَ مَسْتِيَهِ وَالسُّنْنَ إِرَادَتِهِ عَيْدًا لَا يُسْبِقُونَهُ بِالْقُولِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ يَعْلَمُ مَا يَبْيَنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا يَشَفَّعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشِيَّهُ مُسْفِقُونَ يُحْكَمُونَ بِأَحْكَامِهِ وَيُسْتَنْتَوْنَ بِسُنْتِهِ وَيَعْتَمِدُونَ حُمُودَهُ وَيَؤْدُونَ فَرَضَهُ وَلَمْ يَدْعِ الْخَلْقَ فِي بُهْمٍ صَدَّمًا وَلَا فِي عَمِيَّهُ بُكْمًا بَلْ جَعَلَ لَهُمْ عُقُولًا مَازَجَتْ شَوَاهِدُهُمْ وَتَفَرَّقَتْ فِي هَيَاكِلِهِمْ وَحَقَّهَا فِي ثُوُسِهِمْ وَاسْتَعْبَدَ لَهَا حَوَاسِهِمْ فَقَرَرَ بِهَا عَلَى أَسْمَاعِ وَنَوَاطِرِ وَأَفْكَارِ وَحَوَاطِرِ أَزْمَهِمْ بِهَا حُجَّتُهُ وَأَرَاهُمْ بِهَا مَحَجَّتُهُ وَأَنْقَمُهُمْ عَمَّا شَهَدَ بِالسُّنْنِ ذَرَهُ بِمَا قَامَ فِي هَا مِنْ قُدْرَتِهِ وَحِكْمَتِهِ وَبَيْنَ عَنْدَهُمْ بِهَا لِيَهُلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ يَبْيَنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَسْمِيعُ عَلِيِّمٍ بَصِيرٌ شَاهِدٌ حَبِيرٌ ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَمَعَ لَكُمْ مَعْشَرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي هَذَا الْيَوْمِ عِيَّدَنِ عَظِيمَيْنِ كَبِيرَيْنِ لَا يَقُومُ أَحَدُهُمَا إِلَّا بِصَاحِبِهِ لِيَكِملَ عِنْدَكُمْ جَمِيلَ صَدَّيَّتِهِ وَيَقِفَكُمْ عَلَى طَرِيقِ رُشْدِهِ وَيَقْفُو بِكُمْ آثارَ الْمُسْتَضِيَّ بَيْنَ بُنُورِ هِدَايَتِهِ وَيَشَّهِدُكُمْ مِنْهَاجَ قَصْدِهِ وَيَوْفَرُ عَلَيْكُمْ هَنَئِيَّةَ رُفَدِهِ فَجَعَلَ الْجَمُوعَةَ مَجْمَعًا نَذَبَ إِلَيْهِ لِتُطَهِّرِ مَا كَانَ قَبْلَهُ وَغَسِّلَ مَا كَانَ أَوْقَعَهُ مَكَابِسُ السَّوْءَ مِنْ مِثْلِهِ إِلَى مِثْلِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ وَتَبِيَّانَ حَشْيَهِ الْمُنْتَهَيِّنَ وَوَهَبَ مِنْ تَوَابُ الْأَعْمَمِ إِلَيْهِ أَضْعَفَ مَا وَهَبَ لِأَهْلِ طَاعَتِهِ فِي الْأَيَّامِ قَبْلَهُ وَجَعَلَهُ لَا يَتِمُ إِلَّا بِالْإِيمَانِ لِمَا أَمْرَاهُ وَالْأَنْتَهَيَّةَ عَمَّا نَهَى وَالْبُخُوعُ بِطَاعَتِهِ فِيمَا حَثَّ عَلَيْهِ وَنَذَبَ إِلَيْهِ فَلَا يَقْبُلُ تَوْحِيدَهُ إِلَّا بِالْإِعْتِرَافِ لِنَبِيِّهِ صَدَّ لَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِنُبُوتِهِ وَلَا يَقْبُلُ دِيَنَا إِلَّا بِوَلَاهِيَّهِ مِنْ أَمْرِ بِوَلَاهِيَّهِ وَلَا تَنْتَظِمُ أَسْبَابُ طَاعَتِهِ إِلَّا بِالْتَّمَسُكِ بِعَصَمِهِ وَعَصَمِ أَهْلِيِّ وَآلِهِ فِي يَوْمِ الْأَدْوِحِ مَا بَيْنَ بِهِ عَنْ إِرَادَتِهِ فِي خَلْصَانِهِ وَذُوِّي اجْتِبَائِهِ وَأَمْرَهِ بِالْبَلَاغِ وَتَرَكَ الْحَفْلَ بِأَهْلِ الْزَّيْغِ وَالنَّفَاقِ وَضَمِّنَ لَهُ عَصْمَتِهِ مِنْهُمْ وَكَشَفَ مِنْ خَبَايَا أَهْلِ الرَّبِّ وَضَدَّ حَمَائِرَ أَهْلِ الْأَرْتِدَادِ مَا زَمَرَ فِي فَعَلَةَ الْمُؤْمِنِ وَالْمُنَافِقُ فَأَعْزَزَ مُعَزًّا وَبَيَّنَ عَلَى الْحَقِّ ثَابِتًا وَإِرْدَادَتْ جَهَلَهُ الْمُنَافِقِ وَحَمِيمَيْهُ الْمَارِقِ وَوَقَعَ الْعَصُونَ عَلَى الْتَوَاجِدِ وَالْغَمْزُ عَلَى السَّوَاعِدِ وَنَطَقَ نَاطِقُ وَنَعَقَ نَاعِقُ وَنَشَقَ نَاسِقُ وَإِسْمَةَ تَمَرَّ عَلَى مَارِقِهِ مَارِقٌ وَوَقَعَ الْأَدْعَانُ مِنْ طَرَائِفِ الْلَّهَ عَلَى دُونَ حَقَّاَنِ الْإِيمَانِ وَمِنْ طَائِفِهِ بِاللَّسَانِ وَصِدْقِ الْإِيمَانِ وَكَمَلَ اللَّهُ دِيَنَهُ وَأَفْرَعَ عَيْنَ نَبِيِّهِ صَدَّ لَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُتَابِعِينَ وَكَانَ مَا قَدْ شَهِدَهُ بَعْضُهُ كُمْ وَبَلَغَ بَعْضَهُ كُمْ وَتَمَتْ كَلِمَهُ اللَّهِ الْحُسْنَى الْصَّابِرِيَّنَ وَدَمَرَ اللَّهُ مَا صَنَعَ فَرْعَوْنُ وَهَامَانُ وَقَارُونُ وَجُنُودُهُ - وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ وَبَقِيَّتْ خُثَالَهُ مِنَ الصَّلَالِ لَا يَالُونَ النَّاسَ خَبَالًا يَقْصِيَهُمْ أَهْلُهُ فِي دِيَارِهِمْ وَيَمْحُو اللَّهُ أَثَارَهُمْ وَبِيَدُ مَعَالِمِهِمْ وَيَعْقِبُهُمْ عَنْ قُرْبِ الْحَسَرَاتِ وَيُلْحِقُهُمْ بِمَنْ بَسَطَ أَكْفَهُمْ وَمَدَّ أَعْنَافَهُمْ وَمَكَنَّهُمْ مِنْ دِينِ اللَّهِ حَتَّى بَدَلُوهُ وَمِنْ حُكْمِهِ حَتَّى غَيْرُوهُ وَسِيَّاتِي نَصَّرُ اللَّهِ عَلَى عَدُوِّهِ لِحِينِهِ وَاللَّهُ لَطِيفٌ حَبِيرٌ وَفِي دُونِ مَا سَمِعْتُمْ كَفَايَهُ وَبَلَاغُ فَتَأَمَّلُوا رَحْمَكُمُ اللَّهُ مَا نَدَبَكُمُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَحَشَكُمْ عَلَيْهِ وَإِقْصِيَّ دُوا شَرْعَهُ وَأَسْمَ لُكْوَانَهَجَهُ - وَلَا تَسْتَعِوا أَسْبُلَ فَنَرَقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّ هَذَا يَوْمُ عَظِيمُ الْشَّانِ فِيهِ وَقَعَ الْفَرَجُ وَرُفِعَتِ الدَّرَجُ وَوَضَدَ حَتِ الْحَجَجُ وَهُوَ يَوْمُ الْإِيْضَاحِ وَالْإِفْصَاحِ عَنِ الْمَقَامِ الْأَصْرَاحِ وَيَوْمُ كَمَالِ الدِّينِ وَيَوْمُ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَيَوْمُ الشَّاهِدِ وَالْمَسْهُودِ وَيَوْمُ تَبِيَّانِ الْعُقُودِ عَنِ الْنَّفَاقِ وَالْجُحُودِ وَيَوْمُ الْأَلْيَانِ عَنِ حَقَّاَنِ الْإِيمَانِ وَيَوْمُ دَحْرِ الشَّيْطَانِ وَيَوْمُ الْبُرْهَانِ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الْذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ هَذَا يَوْمُ الْمَلَأِ الْأَعْلَى الَّذِي أَتْهُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ هَذَا يَوْمُ الْإِرْشَادِ وَيَوْمُ مِحْنَهُ الْعِبَادِ وَيَوْمُ الدَّلَلِ عَلَى الرُّوَادِ هَذَا يَوْمُ أَبْدَى خَفَايَا الْصُّدُورِ وَمُضَدَّ مَرَاتِ الْأُمُورِ هَذَا يَوْمُ الْأَنْصُوصِ عَلَى أَهْلِ الْخُصُوصِ هَذَا يَوْمُ شَيَّثَ هَذَا يَوْمُ إِدْرِيسَ هَذَا يَوْمُ يُوشَعَ هَذَا يَوْمُ شَمَعُونَ هَذَا يَوْمُ الْمَأْمُونِ هَذَا يَوْمُ إِظْهَارِ الْمَصْوُنِ مِنَ الْمَكْنُونِ هَذَا يَوْمُ إِبْلَاءَ الْسَّرَائِرِ فَلَمْ يَزِلْ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُقُولُ هَذَا يَوْمُ هَذَا يَوْمُ فَرَاقُبُوا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَإِنْقُوهُ وَاسْتَهْوِلُهُ وَإِذْدَرُوا الْمَكَرَ وَلَا تُخَادِعُوهُ وَفَتَسُوا صَمَائِرِكُمْ وَلَا تُتَوَبُوْهُ وَتَرَبُّوْهُ إِلَى اللَّهِ بِتَوْحِيدِهِ وَطَاعَهُ مِنْ أَمْرَكُمْ أَنْ تُنْطِيعُوهُ - وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَلَا يَجْنَحُ بِكُمُ الْغَيِّ فَتَضَدُّهُمْ لَمَوْا عَنْ سَبِيلِ الْرَّشَادِ بِاتِّبَاعِ أُولَئِكَ الَّذِينَ ضَلُّوا وَأَصَّهُمْ لَوَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ مِنْ قَاتِلٍ فِي طَائِفَهِ ذَكْرُهُمْ بِالذَّمِّ فِي كِتَابِهِ - إِنَّا

أَطْعَنَا سَادَتَنَا وَ كَبِرَاءُنَا فَأَضَّهَ مَلَوْنَا السَّيِّلَا رَبَنَا آتِهِمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَ الْعَنْهُمْ لَعْنَا كَبِيرًا وَ قَالَ تَعَالَى وَ إِذْ يَتَحَاجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الْضَّعْفَاءُ لِلَّذِينَ إِسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا - فَهَلْ أَتَتْمُ مُغْنِونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَنَا كُمْ أَفَنَدْرُونَ الْإِسْتِكْبَارُ مَا هُوَ - هُوَ تَرْكُ الظَّاعِنِ لِمَنْ أَمْرُوا بِطَاعَتِهِ وَ الْتَّرَقُّعُ عَلَى مَنْ نَلَبِبُوا إِلَى مُتَابَعَتِهِ وَ الْقُرْآنُ يُنْطِقُ مِنْ هَذَا عَنْ كَثِيرٍ أَنْ تُمْدِرَةً مُتَلَبِّرَ رَجْرَهُ وَ وَعْظَهُ وَ اعْلَمُوا أَيْهَا الْمُؤْمِنُونَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ قَالَ - إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الَّذِينَ يَقْاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ أَتَدْرُونَ مَا سَبِيلُ اللَّهِ وَ مَنْ سَبِيلُهُ وَ مَنْ صِرَاطُ اللَّهِ وَ مَنْ طَرِيقُهُ أَنَا صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي مَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ لِمَكُ بِطَاعَهُ اللَّهُ فِيهِ هُوَ بِهِ إِلَى النَّارِ وَ أَنَا سَبِيلُهُ الَّذِي نَصَبَنِي لِلِّإِلَتِبَاعَ بَعْدَ تَبِيِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَنَا قَسِيمُ الْجَنَّهِ وَ النَّارِ وَ أَنَا حُجَّهُ اللَّهِ عَلَى الْفُجَّارِ وَ نُورُ الْأَنْوَارِ فَاتَّهُوا عَنْ رَقْدَهُ الْغَفَلَهُ وَ بَادِرُوا بِالْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ وَ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَهِ مِنْ رَيْكُمْ قَبْلَ أَنْ يَضْرِبَ بِالسُّورِ بِبَاطِنِ الرَّحْمَهِ وَ ظَاهِرِ الْعَذَابِ فَتَتَادُونَ فَلَا يُسْمَعُ نِدَاؤُكُمْ وَ تَصِنُّجُونَ فَلَا يَحْفَلُ بِضَحِيحِكُمْ وَ قَبْلَ أَنْ سَهَّ تَغْيِيشُوا فَلَادَ تُغَاثُوا سَهَّ مَارِعُوا إِلَى الظَّاعَاتِ قَبْلَ فَوْتِ الْأَوْقَاتِ فَكَانَ قَدْ جَاءَكُمْ هَادِمُ الْلَّذَادِ فَلَا مَاصَ نَجَاءَ وَ لَا مَحِيصَ تَخْلِصِي عُودُوا رَحِمَكُمْ اللَّهُ بَعْدَ إِنْقِضَاءِ مَجْمِعِكُمْ بِالْتَّوْسِعِ عَلَى عِيَالِكُمْ وَ الْبَرِّ بِإِحْوَانِكُمْ وَ الْشُّكْرُ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ عَلَى مَا مَنَحَكُمْ وَ أَجْمَعُوا يَجْمِعُ اللَّهُ شَمْلَكُمْ وَ تَبَارُوا يَصِيلُ اللَّهُ الْفَتَكْمَ وَ تَهَادُوا نِعَمَ اللَّهُ كَمَا مَنَاكُمْ بِالثَّوَابِ فِيهِ عَلَى أَضْعَافِ الْأَعْيَادِ قَبْلَهُ وَ بَعْدَهُ إِلَّا فِي مِثْلِهِ وَ آلِبرِ فِيهِ يُشْمِرُ الْمَالَ وَ يُزِيدُ فِي الْعُمُرِ وَ الْتَّعَاوُفُ فِيهِ يَقْتَصِي رَحْمَهُ اللَّهُ وَ عَطْفَهُ وَ هَيْئَوْا لِإِحْوَانِكُمْ وَ عِيَالِكُمْ عَنْ فَضَّلِهِ بِالْجُهْدِ مِنْ جُودِكُمْ وَ بِمَا تَنَالُهُ الْقُدْرَهُ مِنْ إِسْتِطَاعَتِكُمْ وَ أَظْهَرُوا الْبَيْسِرَ فِيمَا بَيْنَكُمْ وَ الْسُّرُورَ فِي مُلَاقَاتِكُمْ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا مَنَحَكُمْ وَ عُودُوا بِالْمَزِيدِ مِنَ الْحَيْرِ عَلَى أَهْلِ الْتَّامِيلِ لَكُمْ وَ سَأُوا بِكُمْ صَدَّ عَفَاءِكُمْ فِي مَا كَلِكُمْ وَ مَا تَنَالُهُ الْقُدْرَهُ مِنِ اسْتِطَاعَتِكُمْ وَ عَلَى حَسَبِ إِمْكَانِكُمْ فَالدَّرْهَمُ فِيهِ بِمَاهِهِ الْفِ درْهَمِ وَ الْمَزِيدُ مِنَ الْهَ عَرَّ وَ جَلَّ وَ صَوْمُ هَذَا الْيَوْمِ مِمَّا دَدَبَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ وَ جَعَلَ الْجَزَاءَ الْعَظِيمَ كَفَالَهُ عَنْهُ حَتَّى لَوْ تَعْبَدَ لَهُ عَبْدٌ مِنْ الْعَبِيدِ فِي الْشَّيْبِيَهِ مِنْ اِتْتِدَاءِ الْدُّنْيَا إِلَى تَقْضِيَهَا صَائِمًا نَهَارَهَا فَائِمًا لَيلَهَا إِذَا أَخْلَصَ الْمُحْلَصُ فِي صَوْمِهِ لَقَصَرَتِ إِلَيْهِ أَيَامُ الْدُّنْيَا عَنْ كَفَايَهِ وَ مَنْ أَسْعَفَ أَخَاهُ مُبْتَدِنًا وَ بَرَهَ رَاغِبًا فَلَهُ كَأْجَرٍ مَنْ صَامَ هَذَا الْيَوْمَ وَ قَامَ لَيْلَتَهُ وَ مَنْ فَطَرَ مُؤْمِنًا فِي لَيْلَتِهِ فَكَانَمَا فَطَرَ فِيَنَما وَ فِيَنَما يَعْدُهَا بِيَدِهِ عَشَرَةَ فَنَهَضَ تَاهِضَ فَقَالَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَا الْفِنَاءُ قَالَ مَاهُ الْفِ نَبِيِّ وَ صِدِّيقِ وَ شَهِيدِ فَكِيفَ بِمَنْ تَكَفَّلَ عَدَادًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ أَنَا ضَمِينُهُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى الْأَمَانَ مِنَ الْكُفْرِ وَ الْفَقْرِ وَ إِنْ ماتَ فِي لَيْلَتِهِ أَوْ يَوْمِهِ أَوْ بَعْدَهُ إِلَى مِثْلِهِ مِنْ غَيْرِ إِرْتِكَابِ كَبِيرَهُ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى وَ مَنْ اسْتَدَانَ لِإِحْوَانِهِ وَ أَعْانَهُمْ فَانَّا الْأَضَارِمُ عَلَى اللَّهِ إِنْ بَقَاهُ قَضَاهُ وَ إِنْ قَبَضَهُ حَمَلَهُ عَنْهُ وَ إِذَا تَلَاقَتُمْ فَتَصَافَحُو بِالشَّتَّهِ لِيَمْ وَ تَهَانُوا الْنَّعْمَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ لَيَلِعَ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَ الشَّاهِدُ الْبَائِنَ وَ لَيُعِدُ الْغَنِيَ عَلَى الْفَقِيرِ وَ الْقَوِيَ عَلَى الْضَّعِيفِ أَمْرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِذِلِكِ ثُمَّ أَخَذَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي خُطْبَهِ الْجُمُعَهِ وَ جَعَلَ صَلَّاهُ جُمُعَتِهِ صَلَّاهُ عِيدَهِ وَ اِنْصَهَ رَفَ بِوَلْدِهِ وَ شَهِ يَعَتِهِ إِلَى مَنْزِلِ أَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَا أَعَدَ لَهُ مِنْ طَعَامِهِ وَ اِنْصَرَفَ غَنِيَهُمْ وَ قَبِيرُهُمْ بِرِفْدِهِ إِلَى عِيَالِهِ).

جعفر علیه السلام روایتی برای من بیان کردند (من مستند بدین روایت این کار را کردم). که پدرم از جدم - امام جعفر صادق علیه السلام - ایشان از پدرِ خود - امام باقر علیه السلام - و ایشان از پدرِ خود - حضرت سید العابدین علیه السلام - و ایشان هم از حضرت سید الشهداء علیه السلام که در واقعه حاضر بودند؛ روایت فرمودند. لذا روای اصلی؛ امام حسن علیه السلام است.

امام رضا علیه آلاف تھیۃ و الثناء به روایت امام حسین علیه السلام استاد فرمودند. امام حسن علیه السلام فرمودند: یک سالی (39 هجری) روز جمعه مصادف با روز غدیر شد. 5 ساعت که از روز گذشت، حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه خطبه قرائت فرمودند و بجای نماز جمعه هم نماز عید خوانندند. حضرت سخنرانی مفصلی داشتند (در کتاب *مِصْبَاحُ الْمُتَهَجِّدِ وَسِلَاحُ الْمُتَعَبِّدِ* موجود است). حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه با «توحید» آغاز فرمودند، سپس از «نبوت» فرمودند و بعد فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لِيَخْتَصَّ بِنَفْسِهِ بَعْدَ نِيَّهِ صَدَّلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ بَرِيَّتِهِ خَاصَّةً عَلَّا هُمْ بِتَعْلِيهِ» خداوند متعال بعد از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آل و سلم افراد ویژه ای را قرار داد و آنها را تا اعلو خود بالا برد.

حضرات معصومین علیهم السلام را کسی بالا نبرده است که کسی پایین بیاورد، این علو تکوینی است. «طَاطَأَ كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرِيفِكُمْ وَذَلِيلَ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ». (۱) هر شریفی در مقابل شما تکویناً خاضع و خاشع است و هر چیزی در برابر شما ذلیل است.

امام حسین علیه السلام نقل می فرمایند

22:

.32- من لا يحضره الفقيه، جلد 2، صفحه 609.

که حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند: خداوند متعال بعد از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم، اولیائی قرار داد که «جَعَلَهُمْ تَرَاجِمَ مَشِيتَهِ» مشیت خداوند عزّوجل را بیان می فرمودند (اظهار مشیت الهی). «عَيْدًا لَا يَسْتَبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ» بندگانی که اراده پیش از خداوند متعال نداشتند؛ هرچه خداوند متعال اراده می فرمود، انجام می دادند.

(سخنرانی حضرت را به دلیل کمبود وقت، تلخیص می کنم).

«لَا يَقْبُلُ تَوْحِيدَةً إِلَّا بِالاعْتِرَافِ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بُنْيَةَهُ» خداوند متعال توحید را از کسی نمی پذیرد مگر به اعتراف به نبوت تباری خود «وَلَا يَقْبُلُ دِينًا إِلَّا بِوَلَايَةِ مَنْ أَمَرَ بِوَلَايَتِهِ» هیچ دینی را هم از کسی نمی پذیرد مگر به اعتراف ولایت ولی خود (امام بعد از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم). آیه شریفه «وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا» متعلق به روز غدیر است.

حضرت این عبارات نورانی را در مسجد کوفه که جمعیت آن اصلاً شیعه نیستند، بیان می فرمایند. آقا! به آنها بر می خورد. خوب بربخورد. حضرت؛ طیب عالم وجود هستند. چگونه باید آنها را نجات دهنند؟ حضرت حتی در اینجا هم با تقیه سخن می فرمایند. حضرت با رمز سخن فرمودند.

ما در جلسات نهج البلاغه راجع به رمز گفتگوی اهل بیت علیهم السلام سخنانی عرض کردیم.

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه با رمز فرمودند: «وَتَمَتْ كَلِمَةُ اللَّهِ الْحُسْنَى الْصَّابِرِينَ» خداوند متعال در این روز نعمت را تمام کرد «وَدَمَرَ اللَّهُ مَا صَنَعَ فِرْعَوْنُ وَهَامَانُ وَقَارُونُ وَجُنُودُهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ» و آنچه فرعون، هامان، قارون (این

حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف - آشکار خواهد شد.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَالْعَنْ أَعْدَاءَهُمْ أَجْمَعِينَ»

عظمتِ روز عید غدیر

روز غدیر، چه روزی است؟ حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه می فرمایند: «إِنَّ هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ لِّأَشَانٍ» روز غدیر؛ روز عظیم الشانی است. (فِيهِ وَقْعَ الْفَرْجِ) اگر به دنبال گشايش و فرج امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه الشريف و ارواحنا لتراب مقدمه الفداء هستید، روز غدیر باید التجاء کنید. اگر بیماری و فقر شما را بیچاره کرده است، امروز؛ روز گشايش است. اگر دنبال محرم هستید، امروز روز گشايش است.

حضرت فرمودند: «فِيهِ وَقَعَ الْفَرَجُ» روز غدیر؛ روز گشايش امت (وَرُفِعَتِ الدَّرْجُ) و برافراشتن نزدبان تکامل و بلندی درجه افراد است (وَوَضَّهَ حَتَّى الْحُجَّجُ) و حجت ها امروز آشکار گردید (وَهُوَ يَوْمُ الْإِيْضَاحِ وَالْإِفْصَادِ عَنِ الْمَقَامِ الْصَّرَاطِ) روز غدیر؛ روز اظهار و پرده برداشتمن از جایگاه پاکی و پیراستگی است. دیگر کسی نمی تواند حق را انکار کند.

حضرت فرمودند: روز غدیر؛ روزِ همه انبیاء صلوات الله علیهم اجمعین است. همه انبیاء صلوات الله علیهم اجمعین از روز خلقت، چشم انتظار روز غدیر بودند. «هَذَا يَوْمٌ شَيْئٌ هَذَا يَوْمٌ إِرْبَيْسٌ هَذَا يَوْمٌ يُوشَعٌ هَذَا يَوْمٌ شَمْعُونٌ» امروز؛ روز همه است.

صاحب روز عید غدیر

صاحب

24 : ٦

امام رضا علیه آلاف تھیہ و الشناء فرمودند: اگر فردی بداند که روز غدیر (امروز) چه خبر است، ملائکه برای زیارت او می آیند و با او مُصافحه [دست دادن با هم] می کنند.

(حضرت نفر مودند که فرد کاری انجام دهد بلکه فقط بداند که امروز چه خبر است؛ یعنی معرفت به این این قدر ارزش دارد.)

آنچه که در جشن عروسی بر سر یا در پای عروس (نُقل، پول و...) می پاشند «نثار» گویند.

امام رضا علیه آلاف و تھیہ و الشناء فرمودند: هر سال در روز عید غدیر، ملائکه در ملاً اعلیٰ «نثار حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیه» می پاشند؛ یعنی آنچه که در روز عروسی حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه و حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها بر سر مبارک حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها پاشیدند.

بنده فکر می کردم چرا ملائکه در روز غدیر «نثار حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها» می پاشند؟ چون روز غدیر؛ روز امامت حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه بر ما است. اگر حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه مولای من بشود، چیزی به حضرت عطا نمی شود لیکن روز ازدواج حضرت با حضرت زهرا سلام الله علیها؛ روز کفالت و ولایت ایشان بر حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها بوده است لذا حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب سلام الله علیه ازدواج خود را با حضرت زهرا سلام الله علیها را جزو ویژگی های خاص خود محسوب می فرمودند.

روز غدیر؛ روز مُولویت حضرت بر ما و روز شکر گذاری ما است لیکن روز ازدواج حضرت این گونه نبود لذا شاید

بدین مناسبت است که حضرت رضا علیه آلاف تھیہ و الشاء فرمودند: هر سال روز غدیر در ملاً اعلیٰ «ثار حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها» می پاشند.

صاحبِ روز غدیر؛ حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها است.

«مستکبر» کیست؟

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند که این قدر خداوند متعال در قرآن کریم از استکبار و مستکبر بیان فرمود «أَنَّدْرُونَ الِإِسْلَامَ تَكَبَّرَ مَا هُوَ» می دانید استکبار چیست؟ «هُوَ تَرَكَ الظَّاعَةَ لِمَنْ أَمْرُوا بِطَاعَةِ» مستکبر کسی است که امر به اطاعت را اجابت نکند (مستکبر کسی است که ولایت حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را قبول ندارد)

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند: إِعْلَمُوا أَيْهَا الْمُؤْمِنُونَ أَنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَ فی سَبِيلِهِ صَدَّقَهُمْ بُيَانُ مَرْضُوصٍ^(۱). (۱) بدانید ای مومنان! خداوند متعال مجاهدان راه خود که بسان بیان و سدی آهنین مرصوص و محکم (خستگی ناپذیر، شکست ناپذیر و نستوه) هستند را بسیار دوست دارد.

«إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ» خداوند مجاهدان راه خود را دوست دارد نه هر مقاتلی را. داعشی و یهودی هم مقاتل هستند... «يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ» جهاد در راه خدا مهم است.

حضرت فرمودند: «أَنَّدْرُونَ مَا سَبِيلُ اللَّهِ» سبیل خداوند عز و جل چیست؟ «وَ مَنْ سَبِيلُهُ» سبیل او کیست؟ «وَ مَنْ صِرَاطُ اللَّهِ» صراط خدا چیست؟ «وَ مَنْ طَرِيقَهُ» صراط خدا کیست؟

«أَنَا صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي مَنْ لَمْ يَسْلُكْهُ بِطَاعَهِ الَّلَّهُ فِيهِ هُوَ بِإِلَى النَّارِ» من صراط خداوند متعال هستم که هر کس آن را با اطاعت خدا نیماید، روانه آتش گردد. «وَ أَنَا

ص: 26

سَيِّلَةُ الْذِي نَصَّبَنِي لِلإِتَّبَاعِ بَعْدَ نِيَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَمِنْ رَاهِ خَدَا هَسْتَمْ كَه بَعْدَ از حَضُورَتِ رَسُولِ اكْرَمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بَرَاي پَيروَى قَرَارِ داده است.

آيه شریفه «يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِه» یعنی «يَقَاتِلُونَ فِي طَرِيقِ عَلِيٍّ»؛ «يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ عَلِيٍّ»؛ «يَقَاتِلُونَ فِي بِامْرِ عَلِيٍّ». سایرین جهاد نکردند و مستکبر هستند.

حضرت در ادامه فرمودند: «أَنَا قَسِيمُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ» الحمد لله. «أَنَا حُجَّهُ اللَّهِ عَلَى الْفُجَارِ وَثُورُ الْأَنْوَارِ فَانْتَهُوا عَنْ رُفْدِهِ الْغَفْلَهِ»...

برخی از مستحبات روز عید غدیر

حضرت این عبارات نورانی را بین کسانی می فرمایند که شیعه ایشان نیستند. امیدواریم ان شاء الله ما باشیم و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف تشریف بیاورند و روز غدیر خطبه بخوانند تا قادری ما بفهمیم که حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه چه کسی بودند. حضرت در بیان خطبه خود محدودیت داشتند.

امام حسین سلام الله علیه نقل می فرمایند که وقتی جلسه به پایان رسید، حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند:

«عُودُوا رَحِمَكُمُ اللَّهُ بَعْدَ إِنْقِضَاءِ مَجْمَعِكُمْ» خدا بر شما رحمت فرستد. بعد از پایان گردهمایی (در روز غدیر) به خانه برگردید، «بِالْتَّوْسِعَهِ عَلَى عِيَالِكُمْ» به خانواده خود گشايش و توسعه دهید.

اگر روزی 50 هزار تومان برای اهل خانه خود هزینه می کنید، روز غدیر 500 هزار تومان هزینه کنید. (10 برابر) اگر روزانه چند دقیقه کوتاه با خانواده خود صحبت و هم نشینی دارید، روز غدیر تمام وقت خود را به بدان اختصاص دهید. امروز اهل خانه (همسر و فرزندان) باید متوجه شوند که شما بابت روز غدیر خوشحال هستید.

حضرت در ادامه فرمودند: «وَ

الْبِرُّ بِإِخْوَانِكُمْ» به برادران خود نیکی کنید، «وَالشَّكْرِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى مَا مَنَحَكُمْ» خداوند را بر این نعمت که شما را بخشیده است، سپاس گزارید. [ما - شیعیان - در روز غدیر دارای هویت (شناسنامه دار) شدیم.] «وَاجْمِعُوا يَجْمِعَ اللَّهُ شَمْلَكُمْ» دور هم جمع شوید که ان شاء الله خداوند جمع شما را گرم و صمیمی نگه دارد، «وَتَبَارُوا يَصْلِي أَلَّهُ الْفَتَكْمُ» به همدیگر نیکی کنید تا خدا دوستی شما را پایدار کند، «وَتَهَادُوا نِعَمَ اللَّهُ» به همدیگر نعمت خدا (ولایت حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه) را تبریک بگوئید.

فردی که عروسی برادر او است را دیدید که از شادی و هیجان نمی تواند یکجا ساکن باشد؟ روز هم باید روزی باشد که وقتی مردم شیعیان حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را در خیابان می بینند، پرسند که این شیعیان چرا این طور خوشحال هستند؟ و پاسخ بشنوند که امروز؛ روز غدیر است که شیعیان سر از پا نمی شناسند.

حالا هدایای فقرا در روز غدیر.

بسته معیشتی و برنج هندی در روز غدیر ندهید. اگر بضاعت مالی ندارید، در روز غدیر یک غذای خوب بدھید (بجای اینکه غذای باکیفیت پایین ولی تعداد زیاد بدھید).

حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند: «وَسَأُوْرُوا بِكُمْ ضُعَفَاءِكُمْ فِي مَا كَلِكُمْ» غذای ویژه مخصوص عروسی های خود را روز غدیر به فقراء بدھید.

روز غدیر همه باید بفهمند که ما از خوشحالی این ولایت مولا که تقضلاً به ما عنایت شده است، حاضر هستیم همه چیز خود را اعطی کنیم. برای ما بخشیدن تمام دارایی خود در راه این

ولايت چيزى نىست.

چرا امام رضا عليه آلاف تحية و الثناء آن قدر در روز غدير [انگشت، کفش، لباس، هدايا و...] بخشیدند؟ حضرت فرمودند: چون جدّم حضرت حسین بن علی سلام الله عليهما اين روایت را فرمودند.

حضرت اميرالمؤمنين علی بن ابی طالب صلوات الله عليه در ادامه خطبه فرمودند: «وَ مَا تَكُُلُهُ الْقُدْرَةُ مِنِ إِسْرَاعِكُمْ وَ عَلَى حَسَبِ إِمْكَانِكُمْ» امروز به اندازه توان خود هزینه کنید. (زهی جود. فدای کرم شما بشوم.)

«فَالَّذِهِمْ فِيهِ بِمِائَةِ أَلْفِ دِرْهَمٍ» من در روز غدير به ازاي هر درهمی که شما خرج کنيد، صد هزار درهم حساب می کنم «وَ الْمَزِيدُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ» خداوند متعال ييش از اين با شما حساب می کند.

در بعضی از روایات آمده است که «روزه روز عید غدیر» معادل روزه کل عمر دنيا است.

حضرت اميرالمؤمنين علی بن ابی طالب صلوات الله عليه فرمودند: «وَ صَوْمُ هَذَا الْيَوْمِ مِمَّا نَدَبَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ وَ جَعَلَ الْجَرَاءَ الْعَظِيمَ كَفَالَّهُ عَنْهُ حَتَّى لَوْ تَعَبَّدَ لَهُ عَبْدٌ مِنْ الْعَبِيدِ فِي أَشْبَيهِ مِنِ اِبْتِدَاءِ الدُّنْيَا إِلَى تَقْضِيهَا»

خداؤند متعال جزای عظیمی برای روزه روز غدیر مقرر فرمود تا آن اندازه که اگر بnde ای از بندگان از اول دنيا تا آخر دنيا را روزه بدارد و شب ها را به عبادت بایستد، ثوابش برابری با روزه روز غدیر نکند.

حضرت اين عبارات نوراني را به اندازه فهم غير شيعيان مسجد کوفه بيان می فرمایند. «وَ الْمَزِيدُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ»

کسانی که توانايي گرفتن روزه را دارند، خوشابه حاشان...

اين کار را هم روزه داران و هم کسانی که توانايي روزه گرفتن ندارند، می توانند انجام دهند. حضرت

فرمودند: «وَمَنْ أَشَدَّ حَفَّ أَخَاهُ مُبْتَدِئًا وَبَرَّهُ رَاغِبًا فَلَهُ كَأْجِرٌ مَنْ صَامَ هَذَا الْيَوْمَ وَقَامَ لَيْلَتَهُ» دل مؤمنی را قبل از اینکه مؤمنی از شما درخواست کند، شاد کنید. اگر فقیری را می شناسید، امروز پولی به حساب بانکی او واریز کنید. اگر دو نفر با هم قهر هستند بدون آنکه از شما درخواست کنند آنها را با هم آشتنی بدھید. اگر با همسر، پدر، برادر یا هر فرد دیگری مشکل دارید به عشق حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه به او بگویید: من اشتیاه کردم. حضرت فرمودند که در این صورت خداوند متعال، اجر روزه روز غدیر و عبادت شب عید غدیر را به او عطا می کنند.

حضرت در ادامه فرمودند: اگر کسی در روز غدیر افطاری بدهد «وَمَنْ فَطَرَ مُؤْمِنًا فِي لَيْلَتِهِ فَكَانَمَا فَطَرَ فِتَنَامًا وَفِتَنَامًا وَعُدُّهَا يَدِهِ عَشَرَةً» کسی که مؤمنی را در عید غدیر افطار دهد مانند کسی است که فثامی و فثامی را افطار داده است و با دست مبارک خود تا 10 فتام شمرد. یک نفر از جای برخاست و پرسید: یا امیرالمؤمنین! فثام چیست؟

اگر کسی با این پاسخ حضرت تشویق نشود، با هیچ چیزی تشویق نمی شود.

حضرت فرمود: صد هزار پیغمبر و صد هزار صدیق و شهید.

رأس انبیاء صلوات الله علیهم اجمعین؛ خاتم انبیاء حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآلہ وسلم هستند. آیا دوست دارید که سفره ای برپا کنید که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم بر سر آن سفره بنشینند؟

رأس صدیقین؛ حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب سلام الله علیه و

ص: 30

حضرت فاطمه زهرا سلام الله عليها هستند. اگر دوست دارید که بر سر سفره شما حضرت فاطمه زهرا سلام الله عليها بنشینند، روز غدیر ولو به خانواده خود افطاری دهید.

امام رضا عليه آلاف تحيه و الثناء به احمد بن ابی نصر بَرْنُطی فرمودند: ای ابی نصر! بکوش خود را در روز غدیر هر کجا که هستی، به نجف برسانی.

یا امیرالمؤمنین!

گرچه دوریم به یاد توقدح می‌گیریم *** بعد منزل نبود در سفر روحانی

ما خیلی دوست داشتیم که نجف باشیم...

حضرت فرمودند: این اجر کسی است که به یک مؤمن را غذا بدهد «فَكَيْفَ يَمْنُ تَكْفُلَ عَدَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ» حال پس چگونه خواهد بود فردی که در روز غدیر به عده ای از مؤمنین و مؤمنات غذا دهد «وَأَنَّا صَدَّقْنَا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى الْأَمَانَ مِنَ الْكُفْرِ وَ الْفَقْرِ» خودم ضمانت می‌کنم که در دنیا ثبات ایمان داشته باشد و دچار فقر نشود.

حضرت فرمودند: اگر کسی در روز غدیر، دل برادر خود را شاد کند «أَنَّا ضَمَّنْنَاهُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى» خودم تضمین می‌کنم. دیگر باید چه کار می‌کردند؟

حضرت سیدالشهداء سلام الله عليه می‌فرمایند: خطبه تمام شد و حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله عليه با فرزندان و شیعیان خود به خانه برادرم ابی محمد الحسن بن علی علیه آلاف تحيه و الثناء آمدند.

حضرت سیدالشهداء سلام الله عليه هم فضیلت حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله عليه و هم فضیلت برادر خود امام حسن علیه آلاف تحيه و الثناء را فرمودند.

حضرت سیدالشهداء سلام الله عليه هر شب جمعه زائر قبر مطهر امام حسن علیه

آلاف تحيه و الثناء است.

حضرت سيدالشهداء سلام الله عليه می فرمایند: غنی و فقیر از خانه امام حسن علیه آلاف تحيه و الثناء با «رِفْدِه»؛ قدر بزرگ خارج می شدند.

ص: 32

یا امام حسن (علیه آلاف تحیة و الثناء)! «ضَيْفُكِ بِبَابِكِ» امروز پدر، برادران و شیعیانِ شما، میهمان شما بودند، ما هم آمدیم اینجا به دنبال میهمانی شما. «ضَيْفُكِ بِبَابِكِ، عُبَيْدُكَ بِفِنَائِكَ، مِسْكِينُكَ بِفِنَائِكَ»...

یا امام حسن (علیه آلاف تحیة و الثناء)! شما اولین فردی بودید که فرمودید: «لَا يَوْمَ كَيْوَمِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ»⁽¹⁾ اجر جمع شدن امروز ما را سربازی در راه امام زمان عجل الله تعالى فرجه الشريف و عزاداری باشکوه و مورد قبول محرم پیش رو قرار بدہ.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَالْعَنْ أَعْدَاءَهُمْ أَجْمَعِينَ»

ص: 33

1-34. - بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار عليهم السلام، جلد 45، صفحه 218.

بسمه تعالیٰ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

با اموال و جان های خود، در راه خدا جهاد نمایید، این برای شما بهتر است اگر بدانید.

(توبه : 41)

چند سالی است که مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه موفق به تولید نرم‌افزارهای تلفن همراه، کتاب‌خانه‌های دیجیتالی و عرضه آن به صورت رایگان شده است. این مرکز کاملاً مردمی بوده و با هدایا و نذرورات و موقوفات و تخصیص سهم مبارک امام علیه السلام پشتیبانی می‌شود. برای خدمت رسانی بیشتر شما هم می‌توانید در هر کجا که هستید به جمع افراد خیراندیش مرکز پیوندید.

آیا می‌دانید هر پولی لایق خرج شدن در راه اهلیت علیهم السلام نیست؟

و هر شخصی این توفیق را نخواهد داشت؟

به شما تبریک می‌گوییم.

شماره کارت :

6104-3388-0008-7732

شماره حساب بانک ملت :

9586839652

شماره حساب شبا :

IR390120020000009586839652

به نام : (موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه)

مبالغه‌داری خود را واریز نمایید.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021-88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

